

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

15. Dies Decemb. Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus.
S. Augustinus tract. 58. in Joan.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

aliquid intendis ad voluptatem, an sit iucundum, ad difficultatem, an sit molestum, ad utilitatem, an sit probrosum, ad commoditatem, an sit acceptum, non attendas, displiceat, an placeat, pungat, an unget, efferat, an deprimat: sed unum tibi hoc semper propone, & à te inquire, an, quod agis, vel omittis, sit Deo honorificum, & gloriosum. Infirmus, valetudinis recuperandæ studiosus, non rejicit potionem, quia amara est, non sumit frigidam, quia delectat, sed solum attendit, an valetudini conducatur. Peregrinandum interrogat, ne aberret, semitam, sive dirigatur ad dexteram, sive ad sinistram, sive ad Orientem, sive ad Occidentem, sive ad ascensum montis, sive ad descensum vallis, perindè est illi, dummodò illa ducat ad viæ metam: sic te geras in hac vita, ut peregrinus in via. Oportet rebus sublunaribus uti, non frui: & sic uti, prout conferunt Divinæ Gloriæ. Hæc enim omnia, sunt media ad finem: non habent utilitatem propter se. Nihil sumas, quod ad suum finem non dirigas, licet pretiosum sit, quia inutile erit, nihil relinquas, quod ad illum faciat, licet acerbum sit, quia perniciosum erit. In Omnibus semper aspice Numen, & ex ejus aspectu accipies lumen in mente, virtus in corde. Quia

Numinis aspectus, penetrat cum vulnere pectus.

15. DIES DECEMB.

Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus. S. Augustinus tract. 58. in Joan.

Christiani I.
est imitari
Christum.

A

Christo mutuatus es nomen,
ô Christiane ! Talem te esse
prodas magis opere, quàm
nomine. Audi Christiane, &

expende verba Salviani; & indignum te cenlebis nomine Christiani: (a) *Magna, videlicet, nobis prerogativa de nomine Christianitatis blandiri possumus; qui ita agimus, ac vivimus; ut hoc ipsum, quod Christianus populus esse dicimur, opprobrium Christi esse videatur.* Nonne multorum Christianorum vita, non tam, uti Job loquitur, est militia, quàm malitia? Nonne illorum vita, non tam est benè agendi exemplum, quàm peccandi documentum? Tam illis invisâ est Paupertas; ac si Christus, ut eam fugeremus, jussisset præcepto. Humilitas, illis non est nota, nec de facie; imò, & ignota de nomine: tam illis est exosa, quàm ipsum odium. Manuetudo, illis est monstrum, & prodigum; ideò, & inter illos est ludibrium. Talibus illudit, qui paulò antè Salvianus: (b) *Ut est Christianitas nostra; qui ad hoc tantum modo Sacramentum salutis accipimus, ut majori postea prævaricationis scelere peccemus? Nos Ecclesis Dei ludicra anteposimus; nos Altaria spernimus, & theatra honoramus: omnia denique amamus, omnia colimus; solus nobis in comparatione omnium Deus vilis est. Dicta Principis æstimantur, ut pronuntiata: decreta à Rege, habentur pro lege: Cæsaris diplomata, sunt quasi Numinis oracula. Si tanti facimus hominis, non raiò sacrilegi dicta; cur non æstimamus Dei hominis facta?*

II. Quid

(a) De gub. l. 3. (b) Supra l. 4.

II. Quid causæ est ; ut si quispiam Christiani futura credit, futura non timeat ? Quid causæ est, si credit, quæ dixit Christus ; non timeat, quæ minatur Christus ? credis minanti Christo, se impio projecturum in tenebras exteriores ? cur, cum sis filius tenebrarum, non metuis te illic projiciendum ? Si non credis verbis, quæ dixit Christus, non credis præmiis, quæ promisit Christus ? neque enim probat promissionibus Christi credere ; qui non negat, ut possit ad promissa à Deo præmia pervenire. Imitari Christum ; non tantum decet, quia est dignitas ; sed oportet, quia est necessitas. Si Christum imitari, est gloria ; non erit arduum, ferre contemptus hominum, & opprobria. Non est contemptus, ubi dignitas est contemni. Satius est, propter Christum semel contemni ; quam omnibus hominibus semper præponi. Pudeat nos, Ethnicos plura fecisse, & graviora tulisse pro umbratili ; quam nos pro celesti gloria. Fuerunt olim Barbari, sui Regis tam amantes, ut quod est potius amentis ; si Regi deessent oculi, ipsi suos eruerent oculos ; si deessent manus, sibi ipsi abscinderent : tum demum se rati esse amantes sui Principis, si eum imitarentur vel in vitio corporis. Christus, ut hoc modo eum imiteris, non jubet, imo probet. Si Christus dumtaxat, quid faciendum esset, dixisset, nec tamen quidquam illorum fecisset : tamen hoc exequi, non esset obsequium, sed debitum : quanto magis, cum nihil suaverit faciendum, quod ipse prius non fecerit ? Si aliquis è cælo delapsus Propheta simpliciter asseruisset amplectendam paupertatem, non haberet, quò se purgaret, qui eam non amplecteretur. Quanto magis cum

cùm ipsa Dei sapientia, quæ ore Prophetarum locuta est, & in se perfecit, decet nos facere?

III. An putamus otiosa fuisse Christi verba, cùm aperiens os suum in monte, dixit: (a) *Beati pauperes spiritu*. Si iudicas illa verba prodiisse ex ore Veritatis; cur credis beatos esse divites? Si ais, te non credere: ajo te non sapere, qui præponis opes egestati, quasi non crederes veritati. Dixit eadem Veritas: *Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam*: tu persecutionem non prosequeris amore, sed perlequeris odio: atque ita tuum præfers Christi iudicio. Si non esse opus pati: fuisset nobis otiosa vita Christi patientis. Annè vanè, & sine fructu voluisset Deus affligi Filium suum Unigenitum sibi tam dilectum, si nihil referret facere, quæ ipse fecit: nec opus esset nos conformes esse Imagini Filii sui? Non est Deus impius, ut sine causa gauderet tam atrociter sævire in Filium, in quo sibi semper benè complacuit: nisi nos ejus exemplo pati, sibi esset placitum. Efferæ feræ, & sanguinariæ belluæ sunt ergà fortus pientissimæ: & quæ alios dilacerant unguibus, illos mulcent amplexibus. Quomodò Deus, qui habet viscera Misericordiæ, erit in Filium tam immisericors, ut velit eum tanta pati sine fructu patientis, aut necessitate nobis patiendi? Scelera nostra, licet maxima, & plurima, non requirebant tanta, quæ passus est tormenta, ut expiantur; plus quàm satis erat una guttula, non dico Cruoris, sed sudoris: requisivit ergò illam cruciatuum atrocitatem, vitæque austeritatem, necessitas nostra imitandi Christum; & patiendi, quæ est regia via cæli. Aut Deus sævus est, & dirus: aut summè neces-

(a) *Matth. 5.*

necessarium est nobis, humiles, afflictos & inopes esse. Christum imitari, non est aliud, quam quod ipse æstimavit, illa æstimanda existimare: & quæ despexit, despiciere. Undè eximiè eximiùs Doct. Aug. (a) *Soli adversus omnes errores via munitissima Christus, ut sit ipse sit Deus, & homo: quò utur Deus, quà utur homo. Si vis salvari, Christum studeas imitari.*

16. DIES DECEMB.

In quo non est peccatum, ipse venit auferre peccatum. S. August. tract. 4. in epist. Joan.

Christus, I. **V**el suspicari in Christo unquam peccati, sacrilegium est. **M**aximus ofor. peccatum. Quomodo potuisset peccatum auferre, in

quo prius fuisset auferendum? Verè igitur D. Petrus *Qui peccatum non fecit.* Qui potuisset committere peccatum, qui ardebat immenso odio peccati? Sciebat obstrui viam ad cælum solo peccato: ut igitur periret viam ad vitam, debuit abolere culpam. Et cum tantus sit ofor peccati, nullam unquam relinquit impunitum. Quia ut solerter D. Augustinus (b) *Deus nec justo, nec peccatori parcat, illum flagellando, ut filium; illum puniendo, ut impium.* Imò, adeo invisum est Deo peccatum, ut ne quidem possit alteri auctor, ut peccet: quod tamen non potest committere, ad bonum aliquod indè eliciendum, solum potest permittere. Hinc iterum D. Augustinus (c) *Homo, & peccator, duo nomina sunt: in ipso quare, quid fecerit Deus: quare quid suaserit diabolus. Homo, à Deo*

(a) *De civit. l. 11, c. 2.* (b) *Contra Faust. l. 22, c. 20.*
(c) *l. 50. Hom. 6.*